

Saga o okoljevarstvenem soglasju - spet na začetku

Smo v aprilu 2018, dobrih sedem let od pričetka postopka pridobivanja okoljevarstvenega soglasja za Bežigrasjski športni parki in spet na začetku, tokrat četrtrič.

Sprašujemo vas in sebe kako sme Ministrstvo za okolje in prostor **dvomiti** v odločitev Ministrstva za kulturo in pristojnega Zavoda za varstvo kulturne dediščine, ki sta na mednarodnem natečaju izbrano rešitev potrdila:

- prvič v postopku priprave in sprejema Občinskega podrobnega prostorskega načrta (2009);
- drugič v postopku pridobivanja soglasij k dokumentaciji za pridobitev gradbenega dovoljenja (2011)
- tretjič v postopku pridobivanja okoljevarstvenega soglasja (2011);

Sprašujemo vas tudi kako sme Ministrstvo za okolje in prostor (MOP) **odločati različno o istem projektu v okviru istega postopka:**

Vprašanje se nanaša na dve odločbi Ministrstva za okolje in prostor, ena napisana v letu 2012 in druga izdana v letu 2016.

Odločba MOP 2012, str. 15: na pritožbe stranskih udeležencev vezano na kulturno dediščino, citiram:

»V postopek presoje vplivov na okolje mora upravni organ pritegniti ministrstva in druge organizacije, ki so glede na nameravani poseg pristojne za posamezne zadeve varstva okolja ali varstvo ali rabo naravnih dobrin ali varstvo kulturne dediščine ali varstvo zdravja ljudi, da se izrečejo o nameravanem posegu s svojim mnenjem (drugi odstavek 61. člena v povezavi s tretjim odstavkom 52. člena ZVO-1). V konkretni zadevi je upravni organ pridobil pozitivno mnenje Ministrstva za kulturo oziroma Zavoda za varstvo kulturne dediščine, ki temelji na dejstvu, da je bil predvideni poseg s kulturnovarstvenega vidika obravnavan že v postopku sprejemanja občinskega podrobnega prostorskega načrta, h kateremu je pristojno ministrstvo dalo pozitivno mnenje; ker nameravani poseg temu prostorskemu načrtu sledi, s kulturnovarstvenega vidika zoper njega pristojno ministrstvo nima pripomb.«

in še v nadaljevanju:

»Poleg tega **pritožbeni organ ocenjuje, da bi bilo pravno nevzdržno, če bi organ prve stopnje, v čigar delovno področje varstvo kulturne dediščine ne spada**, poseg glede na predpise s področja varstva kulturne dediščine presodil drugače, kot je isti poseg na ravni podrobnega prostorskega načrtovanja presodil za to pristojni organ, predvsem spričo dejstva, da poseg sledi občinskemu podrobnemu prostorskemu načrtu, ki je poseg na obravnavani enoti urejanja prostora podrobno opredelil. Postopek izdaje okoljevarstvenega soglasja tudi ni namenjen urejanju prostora (spremembam konceptov urbanističnih rešitev) zaradi česar s temi ugovori pritožniki ne morejo biti uspešni.«

V odločbi MOP 2017, o kulturni dediščini uradnica na str.9 in 10 zapiše o napačnem postopanju ARSO, ponovno citiram:

»V pritožbah je navedeno več primerov neupoštevanja pogojev in omejitev projekta z Odlokom o razglasitvi del arhitekta Jožeta Plečnika za kulturne spomenike državnega pomena (Ur. l. RS, št. 51/2009, 88/2014 in 19/2016). Organ bi moral ugotavljati skladnost projekta z navedenim odlokom, ne samo zaradi zahtev drugega odstavka 57. člena ZVO-1, pač pa tudi zato, ker je bil na (morebitno)

kršitev tega odloka opozorjen s strani stranskih udeležencev v postopku. Organ se je v obrazložitvi izpodbijane odločbe skliceval na pridobljeno Mnenje po 61. členu ZVO-1 o sprejemljivosti nameravanega posega: Bežigranski športni park št. 35102-0620/2014-10 z dne 21.12.2016, ki ga je izdelal Zavod za varstvo kulturne dediščine Slovenije, Območna enota Ljubljana, Tržaška cesta 4, 1000 Ljubljana, v katerem je ugotovljeno, da je nameravani poseg z vidika varstva kulturne dediščine sprejemljiv. Skliceval se je tudi na to, da za nameravani poseg je bilo dne 4. 3. 2011 izdano kulturnovarstveno soglasje št. 74/2003. Pri tem pa ni ugotavljal, ali je poseg v skladu oziroma v očitnem nasprotju z Odlokom o razglasitvi del arhitekta Jožeta Plečnika za kulturne spomenike državnega pomena oziroma se ni opredelil do dokazov, ki so jih predložili stranski udeleženci. Upravni organ je v postopku izdaje okoljevarstvenega soglasja sicer dolžan pridobiti mnenja pristojnih organizacij (torej tudi mnenje ZRSVKD) in jih upoštevati pri svoji odločitvi, ker pa ne pomeni, da se stranke ne morejo sklicevati še na druga dokazila. »

Ker uradnica na MOP pri pisanju odločbe v 2017 podobno razmišlja in ravna tudi pri obravnavi pritožb s področja višine podzemnih voda, lahko skoraj verjamemo govoricam, da se uradnica maščuje svojim bivšim sodelavcem na ARSO, ki jih je morala zapustiti oziroma da podlega pritiskom in si posledično pri pisanju odločbe po svoje razlaga predpise.

In čeprav so predpisi menda za vse enaki, smo kljub pravni utemeljitvi, da ni razloga za ponovno javno razgrnitev in ustno obravnavo, spet pred 30 dnevno javno razgrnitvijo. Projekt pa je ves čas isti in Ministrstvo za kulturo ter ZVKDS javno sporoča (Dnevnik, 5. april 2018), da je načrtovani projekt po vedenju različnih strokovnih služb s področja varstva kulturne dediščine, celo resornega ministrstva, edina možnost, da se začne prenova stadiona in s tem njegova ohranitev. In bolj ko se začetek obnove odmika, bolj je ogroženo obravnavano delo Jožeta Plečnika!

BŠP, 10. april 2018